

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 19. november 2012
Enhed: Sygehuspolitik
Sagsbeh.: SUMTK
Sags nr.: 1210811
Dok nr.: 1085822

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 24. oktober 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 65 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål nr. 65:

"Af ministerens brev dateret 19. oktober 2012 til gruppeformændene om placering af slutdepot (omdelt på SUU alm. del-bilag 27) fremgår det vedrørende SIS's arbejdsrapport C fra 2005: "Arbejdsrapport C omtaler bl.a., at det norske Kveseth-udvalg i 1991 konkluderede, at transporten var det mest kritiske, og at det derfor blev et krav, at der højst måtte være 25-30 km fra Kjeller (norske Risø) til slutdepotet. SIS har nu oplyst, at dette ikke er en korrekt gengivelse af Kveseth-udvalgets konklusioner og anbefalinger."

På den baggrund bedes ministeren forklare eller redegøre for,

- Hvilken anden instans eller person i Norge, som har givet SIS disse oplysninger, som beskrives udførligt i Arbejdsrapport C, hvis det ikke er fra Kveseth-udvalget?
- Hvorfor SIS og ministeren først nu - 7½ år efter notatet blev udarbejdet - kommer med denne "rettelse" i betragtning af, at ministeren i sine svar fra 18. december 2011 på en række spørgsmål om netop denne problemstilling ikke gør opmærksom på SIS's fejlreference."

Svar:

Jeg har indhentet en udtalelse fra Sundhedsstyrelsen, Statens Institut for Strålebeskyttelse, der har oplyst følgende:

"Som led i forberedelserne til udarbejdelse af et forslag til beslutningsgrundlag vedr. etablering af et dansk slutdepot for lav- og mellemaktivt affald havde medarbejdere fra Statens Institut for Strålebeskyttelse den 11. januar 2005 møde med relevante norske institutioner for at lære af de norske erfaringer fra etableringen af det norske slutdepot i Himdalen. Det norske slutdepot blev sat i drift i 1996 og modtager stadig norsk affald. De deltagende norske institutioner omfattede Institutt for energiteknikk (IFE), der er den ansvarlige norske operatør for driften af slutdepotet og her i landet svarer til Dansk Dekommissionering på Risø-området, Statens Strålevern, der er den norske tilsynsmyndighed på området, svarende til de danske nukleare tilsynsmyndigheder, Sundhedsstyrelsen (Statens Institut for Strålebeskyttelse) og Beredskabsstyrelsen, samt Statsbygg, der havde været bygherre for det norske slutdepot.

Forud for beslutningen om etablering af et norsk slutdepot for lav- og middelaktivt atomaffald gennemførtes i begyndelsen af 90'erne 2 tekniske udredninger i Norge med tilhørende anbefalinger, dels Kveseth-udvalgets udredning fra

1. marts 1991 (NOU 1991:9) og dels en konsekvensudredning efter Plan- og bygningsloven fra 16. november 1992 udarbejdet af en styringsgruppen under Statsbygg (tidligere Statens bygge- og eiendomsdirektorat). Kveseth-udvalget anbefalede primær at benytte en nedlagt mine i Killingdal omkring 400 km nord for Oslo som slutdepot for det norske affald, sekundært at bygge en ny fjeldhal til slutdepot nær Kjeller.

Beskrivelsen i Arbejdsrapport C er unøjagtigt for så vidt den er baseret på de mundtlige drøftelser med norske kollegaer i 2005, der ud fra hukommelsen har refereret den på daværende tidspunkt 14 år gamle udredning fra Kveseth-udvalget og derfor formodentlig blandet denne sammen med den et år senere konsekvensudredning efter den norske Plan- og bygningslov. De omtalte "25-30 km fra Kjeller" er således kun nævnt i konsekvensudredningen, som en tolkning af Kveseth-udvalgets sekundære anbefaling om, at der bygges en ny fjeldhal nær Kjeller til det norske slutdepot.

Statens Institut for Strålebeskyttelse har ved gentagne lejligheder siden 2005 forespurgt norske kollegaer om, hvor de omtalte "25-30 km fra Kjeller" stammer fra, uden at disse har kunnet redegøre herfor eller give en reference hertil. Instituttet er for nyligt blevet opmærksom på konsekvensudredningen fra 1992 og dermed den korrekte sammenhæng med udredningen fra Kveseth-udvalget."

Jeg kan henholde mig til Sundhedsstyrelsens oplysninger.

Jeg er i øvrigt enig med spørgeren i, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis det havde været muligt at rette op på misforståelsen fra 2005, da jeg afgav svar på spørgsmål 115 - 121 den 19. december 2011. SIS – og dermed jeg – er imidlertid først for nyligt blevet opmærksom på den korrekte sammenhæng.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Tove Kjeldsen